

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน

ตำบลรือเสาะออก เป็นตำบล ๑ ใน ๙ ตำบลของอำเภอรือเสาะ ซึ่งมีอาณาเขตติดกับตัวอำเภอมากที่สุด และอยู่ไม่ไกลกับที่ว่าการอำเภอรือเสาะ ชื่อตำบลเป็นชื่อเดียวกับชื่ออำเภอ ซึ่งได้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของตัวอำเภอ จึงได้ชื่อว่า รือเสาะออก ซึ่งคำว่า “รือเสาะ” เป็นภาษามลายู แปลว่า ต้นสักน้ำ เป็นพันธุ์ไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง ซึ่งมีในทางภาคใต้ ปัจจุบันยังมีให้เห็นกันอยู่ เช่น ที่บ้านรือเสาะ ตำบลรือเสาะ และที่ป่าพุรุโต๊ะแดง อำเภอสุโขทัย แต่เดิมบ้านรือเสาะมีพันธุ์ไม้ชนิดนี้เป็นจำนวนมาก แต่ปัจจุบันค่อนข้างเหลือน้อยแล้ว

ตำบลรือเสาะออกได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออก ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ ซึ่งแบ่งการปกครองออกเป็น ๕ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านบลูกา บ้านเปาะรามะ บ้านลาเมาะนอก บ้านกาโตะ และบ้านลาเมาะใน

๓ หมู่ที่ ๑ บ้านบลูกา

หมู่บ้านบลูกาในสมัยก่อนบริเวณนี้เป็นป่าละเมาะ ได้มีคนอพยพเข้ามาตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่ และได้ประกอบอาชีพทำนา ทำสวนยางพารา และสวนผลไม้ คำว่า บลูกา ในภาษามลายู หมายถึงป่าละเมาะ ทำให้ชาวบ้านเรียกชื่อหมู่บ้านตามลักษณะหมู่บ้านที่มีป่าละเมาะ หมู่บ้านบลูกามีหมู่บ้านย่อยอยู่จำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่

- บ้านตะไล้ะตอแล อยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน
- บ้านบาโงมือแด อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของหมู่บ้าน
- บ้านบลูกามูตัง อยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน
- บ้านสวนพิธาน อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของหมู่บ้าน

๓ หมู่ที่ ๒ บ้านเปาะรามะ

มีเรื่องเล่ากันว่าในยุคสมัยของรุ่น ปู่ ย่า ตา ยาย จากเดิมอยู่ที่หมู่บ้าน ลูโอะเยื่อแร ซึ่งอยู่ฝั่งทางทิศเหนือของหมู่บ้านเปาะรามะ ไม่นานก็ย้ายถิ่นฐานมาจากบ้าน “ลูโอะเยื่อแร” เข้ามาอยู่ที่หมู่บ้าน ณ ปัจจุบัน และได้ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ ซึ่งอาศัยแหล่งน้ำตามธรรมชาติแห่งหนึ่งในการดำรงชีวิตในแต่ละวัน แหล่งน้ำแห่งนี้ อยู่หลังหมู่บ้านและมีสัตว์น้ำชุกชุม ได้มีสัตว์น้ำประหลาดอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำแห่งนี้ด้วย ชาวบ้านเรียกตัวประหลาดนี้ว่า **ตัวขามะ** ตัวของมันคล้ายกับตัวปลิง ตัวใหญ่และยาว ชาวบ้านถือว่าเป็นสัตว์เจ้าที่ และเป็นเจ้าแห่งแหล่งน้ำแห่งนี้ ชาวบ้านจึงได้ตั้งชื่อแหล่งน้ำแห่งนี้ว่า “ลูโอะเปาะขามะ” (แหล่งน้ำภาษามลายู แปลว่า ลูโอะ เปาะ แปลว่า พ่อ หรือ เจ้าพ่อ ส่วนขามะ คือตัวขามะ) ชาวบ้านจึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านแห่งนี้ว่า “เปาะขามะ” ต่อมาภายหลังได้เรียกชื่อหมู่บ้านเป็น “เปาะรามะ” จนถึงปัจจุบัน

หมู่ ๒ จะมีหมู่บ้านหลักอยู่ ๒ หมู่บ้าน คือ **บ้านเปาะรามะ** กับ **บ้านปูเป๊ะ** บ้านปูเป๊ะจะเป็นหมู่บ้านที่มีประชากรอาศัยอยู่จำนวนมากพอสมควร **ปูเป๊ะ** มาจากชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มีอยู่ในหมู่บ้าน จึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านตามชื่อต้นไม้ดังกล่าว หมู่บ้านปูเป๊ะมีหมู่บ้านย่อยอยู่จำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ **บ้านตันหยง** **บ้านปลากูโบร์** **บ้านลาเซะ** และ **บ้านจาเราะลาเตะ**

๓ หมู่ที่ ๓ บ้านลาเมาะ

ชื่อหมู่บ้านสันนิษฐานว่ามาจาก ๒ เรื่องเล่า คือ เรื่องเล่าแรก เชื่อว่าเนื่องจากมีชาวบ้านจากหมู่บ้านลาเมาะ ที่ตั้งอยู่ในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ได้เข้ามาตั้งรกรากประกอบอาชีพพื้นที่บริเวณนี้ จึงได้เรียกชื่อหมู่บ้านตามชื่อหมู่บ้านที่ชาวบ้านมาตั้งถิ่นฐานที่หมู่บ้านแห่งนี้

เรื่องเล่าที่สอง เชื่อว่าชื่อหมู่บ้านมาจาก ชื่อของปลาชนิดหนึ่ง คือ **ปลาลาเมาะ** ซึ่งอาศัยอยู่ในบึงของพื้นที่แห่งนี้ เนื่องจากในอดีตมีคนนอกพื้นที่เข้ามาหาปลาในบึง และเข้ามาอยู่อาศัยกันมากขึ้น จึงเรียกชุมชนแห่งนี้ว่า บ้านลาเมาะตามชื่อปลา บ้านลาเมาะได้แบ่งเป็นสองหมู่บ้าน คือ บ้านลาเมาะนอก กับ บ้านลาเมาะใน เนื่องจากหมู่บ้านลาเมาะแห่งนี้จะอยู่ส่วนนอกติดกับถนนใหญ่ จึงเรียกหมู่บ้านแห่งนี้ว่า บ้านลาเมาะนอก

หมู่บ้านลาเมาะนอกมีหมู่บ้านย่อยอยู่จำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ **บ้านบาโง** **บ้านปือแนบอแร** **บ้านกำปัง** และ **บ้านบาโระห์**

๔ หมู่ที่ ๔ บ้านกาโตะ

เดิมหมู่บ้านกาโตะ เป็นหมู่บ้านของไทยพุทธ เล่ากันว่า บ้านไทยพุทธหลังแรกที่เข้ามาตั้งรกรากคือ ครอบครัวของนายง่วน ปองถวิล ซึ่งเป็นคนมีฐานะในขณะนั้น ต่อมาก็มียุทธอิสลามเข้ามาอาศัยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไทยพุทธก็เริ่มอพยพย้ายถิ่นฐานออกจากหมู่บ้านกาโตะ ปัจจุบันมีครอบครัวไทยพุทธอาศัยอยู่เพียงหลังเดียว คือ ครอบครัวของนายง่วน ปองถวิล นั่นเอง

หมู่บ้านกาโตะมีหมู่บ้านย่อยอยู่จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน ได้แก่

- บ้านกือเล็งเหนือ อยู่ทางทิศตะวันออกของโรงเรียน
- บ้านกือเล็งใต้ อยู่ทางทิศใต้ของโรงเรียน
- บ้านกอแล อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของโรงเรียน
- บ้านฮูยงบาโระ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของโรงเรียน
- บ้านหน้าโรงเรียน ตั้งอยู่ใกล้โรงเรียนบ้านกาโตะ
- บ้านบลูกาลูวะฮ์ อยู่ทางทิศเหนือของโรงเรียน
- บ้านบาโงสะโต อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของโรงเรียน
- บ้านกำปังบารู อยู่ทางทิศตะวันตกของมัสยิด
- บ้านพงยือติ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของมัสยิด
- บ้านบาโงปอเยาะ อยู่ทางทิศตะวันตกของมัสยิด
- บ้านบาโงวาแง อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของมัสยิด

๕ หมู่ที่ ๕ บ้านลาเมาะฮีเล

หมู่บ้านลาเมาะฮีเล หรือบ้านลาเมาะใน เป็นหมู่บ้านที่แยกจากหมู่บ้านลาเมาะนอก เนื่องจากตั้งอยู่ข้างใน ห่างจากถนนใหญ่ จึงได้ตั้งชื่อเป็นหมู่บ้านลาเมาะใน ส่วนประวัติความเป็นมาจะคล้ายกับหมู่บ้านลาเมาะนอก หมู่บ้านลาเมาะในมีหมู่บ้านย่อยอยู่จำนวน ๖ หมู่บ้าน ได้แก่

- บ้านลือโบ อยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน
- บ้านบาโจ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของหมู่บ้าน
- บ้านโตะอาเล็ม อยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน
- บ้านกำปังบารู อยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน
- บ้านโตะกาเปาะ อยู่ทางทิศทิศตะวันตกของหมู่บ้าน
- บ้านปูลามัสยิด ตั้งอยู่เป็นจุดศูนย์กลางของหมู่บ้าน

๑.๒ สภาพภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่และลักษณะภูมิประเทศของตำบลรือเสาะออก มีลักษณะเป็นที่ราบแบบลูกคลื่น ซึ่งมีแนวเทือกเขาอยู่ทางทิศตะวันออก เป็นแหล่งต้นน้ำ มีพื้นที่ราบลงมาทางตะวันตก จะเป็นพื้นที่การทำนา ส่วนที่ราบเชิงเขาจะอยู่ทางทิศตะวันออกและทิศเหนือบางส่วนพื้นที่เป็นที่ทำนา จะมีน้ำท่วมในช่วงฤดูฝนของทุกปี ส่วนภูมิอากาศแบบร้อนชื้น ได้รับน้ำฝนจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงเดือนพฤษภาคม – ธันวาคม และมีฝนตกชุกและก่อให้เกิดอุทกภัยได้ในช่วงเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม และมีฝนตกชุกและก่อให้เกิดอุทกภัยได้ช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม มีปริมาณน้ำฝนตกเฉลี่ย ประมาณ ๖,๔๖๐.๔๐-๖๖,๒๘๖,๔๖๐.๔๐ มิลลิเมตร อุณหภูมิตลอดปี ประมาณ ๒๕ – ๓๕ องศาเซลเซียส ตำบลรือเสาะออก มี ๒ ฤดู คือ ฤดูฝน และฤดูร้อน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

- ๑.๓.๑ อากาศร้อนชื้น กลางคืนค่อนข้างเย็น
- ๑.๓.๒ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒๕๙๑.๐๓ มิลลิเมตร
- ๑.๓.๓ จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย ๑๑๐ วัน/ปี
- ๑.๓.๔ อุณหภูมิสูงสุด/ต่ำสุดเฉลี่ย ๓๓.๘ – ๒๑. องศา
- ๑.๓.๖ ความชื้นสัมพัทธ์ ประมาณ ๘๒.๒๕%

๑.๔ ลักษณะของดิน

ชุดดินในตำบลรือเสาะออก มีชุดดินที่เหมาะสมกับการปลูกพืช มีจำนวน ๔ ชุด ได้แก่

๑.๔.๑ ดินชุด ๖ ดินชุดนี้มีความเหมาะสมกับการปลูกข้าว ในการจัดการ การใช้ประโยชน์ของพื้นที่บริเวณนี้มีปัญหาเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินตามธรรมชาติต่ำ ควรมีการปรับปรุงด้านปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยคอก รวมกันกับปุ๋ยเคมีและในบางท้องที่มีดินเปรี้ยวและมีชั้นอินทรีย์ที่ทับอยู่ตอนบน ถ้าหากนำมาใช้ประโยชน์ก็ควรมีการลดความเป็นกรดของดินโดยใช้ปูนขาวและการควบคุมน้ำไม่ให้แห้งเป็นระยะเวลานานเกินไป

๑.๔.๒ ดินชุด ๑๗ – P ดินชุดนี้ เหมาะสมกับการปลูกข้าว แต่มีปัญหาเนื้อดินหรือโครงสร้างไม่เหมาะสม

๑.๔.๓ ดินชุด ๖๒ ดินชุดนี้ เป็นชุดดินไม่เหมาะสมต่อการเกษตรเนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารและเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าตาม

๑.๔.๔ ดินชุด ๓๔ B ดินชุดนี้เหมาะสมกับการปลูก ยางพารา มะพร้าว ลองกอง เงาะ ทุเรียน มังคุด กาแฟ สับปะรด แต่ไม่เหมาะสมกับการปลูกข้าว เพราะสภาพภูมิประเทศ มีความลาดชันสูง กักเก็บน้ำได้ยาก การใช้ประโยชน์ของพื้นที่จำเป็นต้องใช้ปุ๋ยคอก เข้าช่วยกับปุ๋ยเคมี ตลอดจนมีชลประทานเข้าช่วยในช่วงที่มีฝนทิ้งช่วง และปลูกพืชคลุมดินเพื่อรักษาความชื้นของดินไม่ให้สูญเสียไปอย่างรวดเร็ว

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เป็นลำธารไหลลงจากภูเขาทางทิศตะวันออกของตำบล จากลำธารเหล่านั้นหลาย ๆ ลำธารมารวมกัน เกิดเป็นคลอง ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า คลองลาเกาะ และอีกสายหนึ่งซึ่งไหลมาจากตำบลสามัคคี ผ่านหมู่ที่ ๒ ของตำบล ซึ่งคลองนี้เรียกว่า คลองไอร์สะเต็ง คลองเหล่านี้ไม่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านการเกษตรได้มากนัก แต่ทำให้เกิดความเสียหายมากกว่าในช่วงฤดูฝน ปริมาณน้ำมากและท่วมพื้นที่การเกษตร เช่นพื้นที่การเกษตร เช่นพื้นที่ปลูกข้าวและสวนไม้ผลบางส่วน และในช่วงฤดูแล้งปริมาณน้ำน้อย ก็ไม่สามารถนำน้ำมาใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรในพื้นที่ของตำบลได้ โอกาสจะฝนตกประมาณ ๙๐ – ๑๒๐ วัน/ปี ระดับน้ำใต้ดิน มีน้ำปริมาณน้อย ๒๐ – ๑๐๐ แกลลอนต่อนาที่ โดยทั่วไปน้ำมีคุณภาพดี แต่บางพื้นที่ มีแร่เจือปน

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ/ป่าสงวน

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง เขตปกครองตำบลหรือเสาะออกมีเขตปกครองรวมทั้งหมด ๕ หมู่บ้าน คือ

๘ หมู่ที่ ๑ บ้านบลูกา มีผู้นำชุมชน ดังนี้

* นายดารูวิส ณ ปัตตานี	ผู้ใหญ่บ้าน
* นายมุฮัมมะซอเร ยูนิ	สมาชิกสภา อบต.
* นายมาหะมะเปาซี อุซัย	สมาชิกสภา อบต.
* นายสะมะแอ กามา	โต๊ะอิหม่าม

๘ หมู่ที่ ๒ บ้านเปาะรามะ มีผู้นำชุมชน ดังนี้

* นายไพศาล มะกะ	กำนันประจำตำบลหรือเสาะออก
* นายบารูดิง ยะหริ่ง	สมาชิก อบต.
* นายอนันต์ มะมิง	สมาชิก อบต.
* นายสามะ ลอแม	โต๊ะอิหม่าม

๘ หมู่ที่ ๓ บ้านลาเกาะ มีผู้นำชุมชน ดังนี้

- * นายอาหามะตาสูปี กียะ ผู้ใหญ่บ้าน
- * นายซอเร สะแม สมาชิก อบต.
- * นายอาดนาง คอเดร์ สมาชิก อบต.
- * นายดอรรอแม ยามา โตะอิหม่าม

๘ หมู่ที่ ๔ บ้านกาโตะ มีผู้นำชุมชน ดังนี้

- * นายยูโซะ อาหามะ ผู้ใหญ่บ้าน
- * นายกามารูดิง นูยาลา สมาชิก อบต.
- * นายมาหะมะเปาซี อูมา สมาชิก อบต.
- * นายกอเซ็ง บาเกาะ โตะอิหม่าม

๘ หมู่ที่ ๕ บ้านลาเกาะฮิละ มีผู้นำชุมชน ดังนี้

- * นายการียา เจ๊ะสนิ ผู้ใหญ่บ้าน
- * นายอับดุลลาชิ มะพีเยาะ สมาชิก อบต.
- * นายมุฮัมมัดอามาริน ลอแม สมาชิก อบต.
- * นายมะแอ ดามะ โตะอิหม่าม

๒.๒ เขตการเลือกตั้ง

ปี พ.ศ. ๒๕๕๑

ฝ่ายผู้บริหาร

- ๑.นายอับดุลเลาะ สะเมาะ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก
- ๒.นายซาการียา มะกะทุง รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก
- ๓.นายการียา เจ๊ะสนิ รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหรือเสาะออก

ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

- ๑.นายเซ็ง เจ๊ะแหว ประธานสภา อบต.
- ๒.นายมาหะมะซอและ โละมะ รองประธานสภา อบต.
- ๓.นายมุหามัดนูร อาแหว เลขาธิการสภา
- ๔.นายมาหะมะเปาซี อูเซ็ง สมาชิกสภา อบต.
- ๕.นายอนันต์ มะมิง สมาชิกสภา อบต.
- ๖.นายมะเย็ง ดอเลาะ สมาชิกสภา อบต.
- ๗.นายรูติง ซา สมาชิกสภา อบต.
- ๘.นางอาชียะ แวมิง สมาชิกสภา อบต.
- ๙. นางแมะ มาสยี สมาชิกสภา อบต.
- ๑๐.นายอับดุลลาชิ มะพีเยาะ สมาชิกสภา อบต.
- ๑๑.นายมุคสะโตนา เจ๊ะสนิ สมาชิกสภา อบต.

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ฝ่ายผู้บริหาร

- ๑.นายมุกสะโตนา เจ๊ะสนิ
- ๒.นายรอสะตี๊นุค มะดาโ๊ะ
- ๓.นายสิทธิ์ดิชัย วงสอน

- นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเรือเสาะออก
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเรือเสาะออก
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเรือเสาะออก

ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

- ๑.นายอับลลาชี มะพีเ้ายะ
- ๒.นายมุฮัมหมัดอามาริน ลอแม
- ๓.นายบารูติง ยะหริ่ง
- ๔.นายมะหะมะเปาซี อุเซ็ง
- ๕.นายมุฮามะซอเร ยูนี
- ๖.นายอนันต์ มะมิง
- ๗.นายอาดนาง กอเดร์
- ๘.นายซอเร สะแม
- ๙.นายมาหะมะเปาซี อูมา
- ๑๐.นายกามารูติง นูยาลา

- ประธานสภา อบต.
รองประธานสภา อบต.
เลขานุการสภาฯ
สมาชิกสภา อบต.
สมาชิกสภา อบต.
สมาชิกสภา อบต.
สมาชิกสภา อบต.
สมาชิกสภา อบต.
สมาชิกสภา อบต.
สมาชิกสภา อบต.
สมาชิกสภา อบต.

๓.ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรในตำบลเรือเสาะออก จากข้อมูลของสำนักทะเบียนราษฎรของอำเภอเรือเสาะ มีจำนวนทั้งสิ้น ๕,๙๔๒ คน จำแนกเป็นชาย ๓,๐๔๑ คน หญิง ๒,๙๐๑ คน

* ข้อมูลจากทะเบียนราษฎรอำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔)

๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๐-๑๐	๖๗๒	๕๘๐	๑,๒๕๒
๑๑ - ๒๐	๕๔๕	๔๗๙	๑,๐๒๔
๒๑ - ๓๐	๕๔๓	๕๐๗	๑,๐๕๐
๓๑ - ๔๐	๔๙๐	๔๕๒	๖๔๐
๔๑ - ๕๐	๓๑๐	๓๓๐	๕๔๗
๕๑ - ๖๐	๒๖๐	๒๘๗	๕๔๗
๖๑ - ๗๐	๑๒๑	๑๕๗	๒๗๘
๗๑ - ๘๐	๗๐	๕๘	๑๒๘

๘๑ - ๙๐	๒๓	๔๒	๖๕
๙๑ - ๑๐๐	๖	๘	๑๔
๑๐๐ ปีขึ้นไป	๑	๑	๒

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑ โรงเรียนบ้านบลูกา	จำนวน ๑ แห่ง
๔.๑.๒ โรงเรียนบ้านลาเกาะ	จำนวน ๑ แห่ง
๔.๑.๓ โรงเรียนบ้านกาโตะ	จำนวน ๑ แห่ง
๔.๑.๔ โรงเรียนบ้านลาเกาะฮิล	จำนวน ๑ แห่ง
๔.๑.๕ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน ๒ แห่ง
๔.๑.๕ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน	จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

๔.๒.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	จำนวน ๑ แห่ง
๔.๒.๒ ศูนย์ cmu	จำนวน ๑ แห่ง

๔.๓ สังคมสงเคราะห์

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุ (คน)	จำนวนคนพิการ (คน)
๑	บลูกา	๖๙	๑๗
๒	เปาะรามะ	๗๖	๑๖
๓	ลาเกาะ	๙๙	๓๕
๔	กาโตะ	๑๑๗	๓๔
๕	ลาเกาะฮิล	๘๖	๒๙
รวม		๔๔๗	๑๓๑

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

มีถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนหินคลุก และถนนลูกรัง

หมู่ที่	จำนวน สายทางรวม (สาย)	ถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก (สาย)	ถนนหินคลุก (สาย)	ถนนลูกรัง (สาย)
๑	-	-	-	-
๒	๑	-	๑	-
๓	๒	๑	-	๑
๔	๓	-	๑	๒
๕	๕	๓	๑	๑
รวม	๑๑	๔	๓	๕
ถนนเชื่อมระหว่างตำบล				
ถนนในการรับผิดชอบของ หน่วยงานอื่น				

๕.๒ การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเรือเสาะ โทรศัพท์ ๐๗๓-๕๙๑๕๙๔

๕.๓ การประปา

การประปาส่วนภูมิภาคอำเภอเรือเสาะ โทรศัพท์ ๐๗๓-๕๗๑๒๘๐/๐๗๓-๕๗๑๑๘๙
ประปาภูเขา หมู่ที่ ๕ บ้านลาเกาะใน

๕.๔ โทรศัพท์

บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ ๐๗๓-๕๗๑๑๘๕

๕.๕ ไปรษณีย์

ไปรษณีย์อำเภอเรือเสาะ โทรศัพท์

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

มีการปลูกยางพารา ลองกอง ทุเรียน เงาะ มะพร้าว เป็นต้น

๖.๒ กลุ่มอาชีพ

มีการเลี้ยงโค ตัดเย็บเสื้อผ้า การทำขนม และอาชีพอิสระ

๗.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมาคือศาสนาพุทธ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีถือศีลอด
๒. ประเพณีวันรายอ
๓. ประเพณีเข้าสุนัต
๔. ประเพณีมาแกปูโลละ
๕. ประเพณีงานเมาลิต
๖. ประเพณีงานพัฒนากูโบร์

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

๑. หนอง บึง ไม่มี
๒. คลอง ลำธาร ห้วย จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่
  - คลองลาเมาะนอก
  - คลองไอร์สะเต็ง

๘.๒ ป่าไม้

มื่อทยานแห่งชาติเขาบูโด/ป่าสงวนแห่งชาติ

๘.๓ ภูเขา

เทือกเขาบูโด สู่หิงปาดิ

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

เพียงพอและเหมาะสมแก่การทำการเกษตร

๙.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๙.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

มี ๕ หมู่บ้าน

๙.๒ ด้านการเกษตร

ลำดับที่	ชนิดพืช	หมู่บ้าน					รวม
		๑	๒	๓	๔	๕	
๑	ยางพารา	๒๕๒๗	๒๖๖๐	๓๔๐๓	๓๖๗๐	๓๘๗๘	๑๖๑๓๘
๒	ลองกอง	๓๔	๒๕	๕๕	๔๘	๕๖	๒๑๘
๓	ทุเรียน	๑๘	๑๑	๑๙	๓๐	๒๗	๑๐๕
๔	เงาะ	๑๑	๑๕	๖	๑๖	๑๔	๖๒
๕	มังคุด	๔	๘	๕	๗	๖	๓๐
๖	มะพร้าว	๑๔	๑๘	๙	๑๗	๑๔	๗๒
๗	นาข้าว	๒๒๕	๒๖๒	๒๑๘	๓๒๒	๑๑	๑๑๖๓
๘	พืชผัก	๑๗	๓๕	๔๔	๓๒	๖๐	๑๘๘
๙	พืชไร่	๒๔	๔	๖	๖	๓	๔๓

๙.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

มีคลองลามาเขื่อนอกและคลองไอร์สะเต็ง

๙.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้

ใช้แหล่งน้ำจากบ่อบาดาล ประปาภูเขา